

ето азъ съмъ съ васъ до скончені-то на свѣтъ-а.“ (Мат. XXIII, 20). Като нареди апостола-тѣ да извършаватъ неговъ-а новыи завѣтъ, и като имъ даде власть да правятъ въ негово-то име онова, кое-то е и самси правилъ предъ тѣхъ, защото е направилъ, да могатъ сички-тѣ хора да пріемватъ въ себе си тѣло-то и крвъ тѣ неговъ, и тѣй безъ прекъсваніе са подновава жертвата, за да бы хора-та сѣкадѣ и всагда могли да иматъ сами участие въ неѣ, и за да бы наистина пріемали въ себе си тѣло-то на сына божіа, защото безъ него не могатъ има животъ вѣчный

Но какъ ще испыта человекъ самъ себе? какъ ще проникне въ сички-тѣ закачки на гордо-то си сърце, и да оцѣни предъ Бога сички-тѣ си грѣхове, както трѣба. Ако бы видѣлъ сичкъ-тѣ си мрачнѣ дѣшѣ като въ огледало, не чѣше ли да го обладае отчааніе, кое-то бы го отвърнало, та никоги не бы смѣалъ да са причести, и така като нема животнѣ хранѣ, не бы ималъ ни животъ вѣчный? А отъ другѣ странѣ, понеже е сѣкій радъ да правда онова, кое-то той стрѣва, мнозина щеше да има, кои-то са задоколни съ себе си, и заради това щехъ да пристѣпватъ къмъ тѣзи тайнѣ, и щехъ да ставатъ повинни за тѣлото и крвъ-тѣ господнѣ. Може са намѣри и таквизи хора, кои-то осѣщатъ че са недостойни, но като са божатъ отъ укораваніе-то на хора-та дръзнѣватъ, та пріематъ въ себе чрезъ тайнѣ-тѣ съдъ вмѣсто спасеніе. Борбата на вънкашнѣ-а человекъ съ вътрѣшнѣ-а и